

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.

2017 - 1960

Doknr.

463267

Dato

19-04-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 28. marts 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 317 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Bendixen (DF).

Spørgsmål nr. 317:

Ministeren bedes kommentere artiklen på tv2fyn.dk den 24. marts 2017 "Psykolog kritiserer kommune: – Man kan ikke bare få en ny mor og far", herunder oplyse, om kommunen følger lovgivningen og formålet med Barnets reform, når en 3 årig dreng pludselig sendes hjem til sine biologiske forældre uden varsel og uden at være blevet hørt først?

Svar:

I den nævnte artikel omtales en konkret sag om en hjemgivelse af et anbragt barn. Jeg vil ikke kommentere på den konkrete sag, da jeg ikke har mulighed for at vurdere sagens nærmere omstændigheder, men jeg kan beskrive reglerne på området.

Barnets behov altid skal være i centrum for alle beslutninger, som kommunen træffer. En beslutning om at hjemgive et barn skal derfor tages med udgangspunkt i en konkret vurdering af, hvad der er bedst for barnet. Derfor skal børns synspunkter under hensyn til alder og modenhed inddrages, inden der træffes beslutninger, der har afgørende betydning for deres liv.

Kommunen skal træffe afgørelse om at anbringe et barn eller en ung uden for hjemmet med forældrenes samtykke, når det må anses for at være af væsentlig betydning for et barns eller ungs behov for særlig støtte. Hvis forældremyndighedsindehaveren anmoder om hjemgivelse af sit anbragte barn - det vil sige trækker samtykket til anbringelsen tilbage – skal kommunen træffe afgørelse om hjemgivelse og om længden af hjemgivelsesperioden.

Kommunen skal, inden den træffer afgørelse om hjemgivelse, indhente udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted til belysning af sagen.

Længden af hjemgivelsesperioden, som kan vare op til seks måneder, og skal fastsættes under hensyntagen til bl.a.

- muligheden for en skånsom og planlagt hjemgivelse for barnet eller den unge,
- forberedelse af eventuel støtte til barnet eller den unge eller forældrene efter hjemgivelsen
- kommunens mulighed for at foretage en vurdering af, om der er grundlag for at træffe afgørelse om anbringelse af barnet uden forældrenes samtykke eller afgørelse om videreført anbringelse.

Hvis en kommune i en konkret sag ikke lever op til deres forpligtigelse overfor et barn har Ankestyrelsen mulighed for at gå ind i sagen. Alle, der oplever, at en kommune ikke giver et barn den støtte, som det har behov for, kan rette henvendelse til Ankestyrelsen, som af egen drift kan gå ind i en sag og træffe afgørelse om støtte til et barn.

Med venlig hilsen
Mai Mercado